

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om revision af forordningen om mærkning af tekstiler**(Sonderende udtalelse)**

(2023/C 349/05)

Ordfører: **Antje Sabine GERSTEIN**

Anmodning om udtalelse	Kommissionen, 20.1.2023
Retsgrundlag	Artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug
Vedtaget i sektionen	29.6.2023
Vedtaget på plenarforsamlingen	12.7.2023
Plenarforsamling nr.	580
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	196/1/4

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) støtter Kommissionens tilgang, hvor man i forbindelse med revisionen af forordningen om mærkning af tekstiler primært tager udgangspunkt i muligheden for nye digitale mærkningsteknologier, nye fiberteknologier og klassificering heraf samt nye genanvendelsesteknologier og dermed anerkender EU's nye omfattende lovrammer for tekstiler generelt.

1.2. Forbrugerne har forskellige forventninger til, hvor detaljerede tekstilmærker skal være. Revisionen af forordningen om mærkning af tekstiler er nødt til at opfylde disse forskellige forventninger ved først og fremmest at tilbyde grundlæggende og letforståelige oplysninger, samtidig med at der gives yderligere adgang til mere udførlige oplysninger.

1.3. I betragtning af at tekstilsektoren er en af de mest globaliserede sektorer, mener EØSU, at det er yderst vigtigt, at Kommissionen stræber efter en EU-dækkende og global tilpasning af mærkningskravene for så vidt angår angivelse af oprindelse, vaskeanvisninger, størrelse og fibersammensætning.

1.4. EØSU opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de særlige behov hos SMV'er i denne sektor. For at forhindre yderligere udflytning, og i betragtning af at sektoren beskæftiger 1,3 mio. medarbejdere i hele EU, skal de nye krav i forordningen om mærkning af tekstiler sikre tilstrækkelig fleksibilitet til at imødekomme SMV'ers behov og tage hensyn til deres kapacitet, så man ikke blot bevarer beskæftigelsen og færdighederne i denne erhvervssektor, men så disse faktorer også kan udvikles yderligere.

2. Generelle bemærkninger

2.1. I EU's strategi for bæredygtige og cirkulære tekstiler blev der bebudet en revision af forordningen om mærkning af tekstiler (forordning (EU) nr. 1007/2011⁽¹⁾), som kræver, at tekstiler, der sælges på EU-markedet, skal være forsynet med en mærkning, som tydeligt beskriver fibersammensætningen og oplyser om eventuelle ikketekstildele af animalsk oprindelse. Som led i denne revision nævnes der i strategien muligheden for at indføre obligatorisk offentliggørelse af andre typer oplysninger såsom bæredygtigheds- og cirkularitetsparametre, produkternes størrelse og, hvor det er relevant, det land, hvor fremstillingsprocessen finder sted (»made in«).

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 af 27. september 2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og mærkning af tekstilprodukters fibersammensætning og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/73/EF og 2008/121/EF (EUT L 272 af 18.10.2011, s. 1).

2.2. I denne udtalelse undersøger EØSU mulighederne for at udvide anvendelsesområdet for den nuværende forordning ved at overveje bestemte elementer, der allerede er anført i forordningens artikel 24 med henblik på en evaluering, og øvrige parametre for bæredygtighed og cirkularitet i overensstemmelse med nuværende lovgivningsforslag såsom lovforslaget om krav til miljøvenligt design af bæredygtige produkter. Udtalelsen vil både tage hensyn til industriens perspektiv — herunder omkostninger og forbedret udveksling af oplysninger i hele værdikæden — og forbrugerperspektivet for at sikre korrekte, nøjagtige og tydelige oplysninger.

2.3. EØSU støtter Kommissionens tilgang, hvor der primært tages udgangspunkt i muligheden for nye digitale mærkningsteknologier, nye fiberteknologier og klassificering heraf samt nye genanvendelsesteknologier, og hvor EU's nye omfattende lovrammer for tekstiler, herunder Kommissionens initiativ om grønne anprisninger⁽²⁾, dermed anerkendes.

2.4. I den forbindelse understreger EØSU, at mange aspekter i tekstilsektoren i forvejen er omfattet af yderst komplekse horisontale lovforslag, som for det meste allerede befinder sig i lovgivningsprocessen. Virksomhedernes sociale ansvar og arbejdsmarkedsrelaterede spørgsmål behandles i direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og i forordningen om tvangsarbejde. Direktivet om styrkelse af forbrugernes stilling og direktivet om grønne anprisninger vil inden længe regulere formidling af anprisninger vedrørende bæredygtighed, og det reviderede affaldsrammedirektiv vil omhandle de grundlæggende begreber vedrørende håndtering af udtjente produkter.

2.5. Forbrugerne har forskellige forventninger til, hvor detaljerede tekstilmærker skal være. Revisionen af forordningen om mærkning af tekstiler er nødt til at opfylde disse forskellige forventninger ved først og fremmest at tilbyde grundlæggende og letforståelige oplysninger, samtidig med at der gives yderligere adgang til mere udførlige oplysninger, f. eks. gennem frivillig tilvejebringelse af standardiserede oplysninger om produktionsprocessen.

2.6. EØSU påpeger, at revisionen af forordningen om mærkning af tekstiler er et REFIT-initiativ med det klare formål at gøre EU-lovgivningen enklere, formålstjenlig og billigere for virksomheder og forbrugere. For virksomhederne skal det omfatte en reduktion af overholdelsesomkostningerne samt lovgivningsmæssig klarhed og konsekvens. For forbrugerne er der behov for korrekte, omfattende og sammenlignelige oplysninger om tekstilprodukter. EØSU understreger betydningen af maksimal harmonisering for at hjælpe sektoren med at gennemføre en vellykket omstilling til omfattende cirkularitet.

2.7. EØSU efterlyser hurtig handling vedrørende fiberklassificeringssystemet, da det nuværende system ikke er tilstrækkeligt fleksibelt til at håndtere udviklingen af innovative fibre, som ofte har en lavere miljøpåvirkning end konventionelle fibre. For mange producenter af nye fibre er denne status quo frustrerende, fordi de ikke kan mærke deres fibre korrekt. Desuden kan disse nye fibre endnu ikke angives på mærker på tekstiler, og det er derfor fortsat en kolossal udfordring for genanvendelsesvirksomheder at identificere dem, hvilket i øjeblikket hæmmer cirkulariteten i sektoren. EØSU påpeger, at dette lovmæssige tomrum også indvirker negativt på forbrugernes opfattelse, da nogle produkter faktisk kan være langt mere bæredygtige, end det fremgår af den nuværende mærkning.

2.8. Efter EØSU's opfattelse er det yderst vigtigt, at Kommissionen tilstræber en EU-dækkende og global tilpasning af mærkningskravene med hensyn til angivelse af oprindelse, vaskeanvisninger, størrelse og fibersammensætning. Tekstilsektoren er en af de mest globaliserede sektorer. Beklædningsdele, der fremstilles forskellige steder, sendes på markedet rundt omkring i hele verden (EU, USA mv.), hvor der findes mange forskellige mærkningskrav⁽³⁾. Hvor det er relevant, bør det overvejes, om det kunne være hensigtsmæssigt med globale mærkningskrav og globale harmoniserede standarder.

2.9. Kravet om maksimal harmonisering hænger sammen med en klar politisk opfordring fra EØSU til at standse yderligere trusler mod det indre marked, da der synes at opstå mere og mere forskelligartede krav til mærkning i medlemsstaterne. EØSU mener derfor, at det er afgørende og på høje tid, at Kommissionen fremsætter et forslag til revision af forordningen om mærkning af tekstiler i 2023, som tilfældigvis er 30-året for det indre marked.

⁽²⁾ COM(2023) 166 final — 2023/0085 (COD).

⁽³⁾ Eksempler på sådanne krav er Canadas *Textile Labelling and Advertising Regulations* (TLAR) og USA's *Textile Fiber Products Identification Act* (TFPIA).

2.10. EØSU opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de særlige behov hos SMV'er i denne sektor. For at forhindre yderligere udflytning, og i betragtning af at sektoren giver jobs til 1,3 mio. medarbejdere i EU ⁽⁴⁾, skal de nye krav i forordningen om mærkning af tekstiler sikre tilstrækkelig fleksibilitet til at imødekomme SMV'ers behov og tage hensyn til deres kapacitet, så man ikke blot bevarer beskæftigelsen og færdighederne i denne erhvervssektor, men så disse faktorer også kan udvikles yderligere. Eksempelvis er en generel overensstemmelseskontrol, der udføres af et certificeringsorgan, ikke mulig for SMV'erne, som er rygraden i den industrielle tekstilproduktion i EU. En fornuftig tilgang ville være at påtænke procedurer for »selvcertificering« såsom den interne produktionskontrol, der beskrives i bilag II til afgørelse nr. 768/2008/EF ⁽⁵⁾, hvorved SMV'er informerer og stiller garantier til forbrugerne.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Klassificering af fibre

3.1.1. I de senere år har tekstilindustrien udviklet en række nye fibre med et dokumenteret lavere miljøaftryk i forhold til mere traditionelle fiberalternativer. Selv om disse materialer kan være baseret på et lignende råmateriale, afviger fremstillingsteknologien og materialernes egenskaber ofte betydeligt fra dem, der anvendes til konventionelle fibre. De nye fibre anerkendes i øjeblikket ikke af de eksisterende generiske fiberklassificeringer i bilag I. Derfor klassificeres de innovative fibertyper under forskellige fiberbetegnelser eller som »andre« fibre. I betragtning af den grønne og cirkulære omstilling bør den reviderede forordning om mærkning af tekstiler gøre det muligt at anerkende fibre med særlige egenskaber som sådanne i bilag I. Den forventede revision af forordningen om mærkning af tekstiler bør tilpasses bedre for at afspejle de dynamiske fremskridt inden for innovative fibre.

3.1.2. En bred vifte af nye fibertyper med særlige egenskaber er allerede tæt på at blive markedsført eller vil komme på markedet i fremtiden. Den nuværende proces med ajourføring af bilag I er imidlertid ikke gennemskuelig og skaber usikkerhed for ansøgerne. EØSU anbefaler derfor, at EU's myndigheder vurderer opdateringsprocessen og ser nærmere på, hvordan den kan gøres mere gennemsigtig og teknisk korrekt.

3.2. Tolerancemargen for fibersammensætninger

3.2.1. Med tanke på omstillingen til den cirkulære økonomi anvender tekstilindustrien i stigende grad genvundne fibre og råstoffer i produktionen af beklædning. Den nuværende forordning dækker ikke korrekt mærkning af fibersammensætninger med genvundet indhold, hvilket hæmmer overgangen til en cirkulær økonomi. Ifølge artikel 20, stk. 3, tillades en afvigelse på højst 3 % mellem det fiberindhold, der er angivet på mærket, og den fibersammensætning, der er fastsat på grundlag af myndighedsprøvning. Den nuværende tekniske udvikling inden for sorterings- og genanvendelsesteknologi til tekstiler medfører imidlertid variation i fibersammensætningen, som i nogle tilfælde overstiger toleranceniveauet på 3 %. Det skyldes, at det navnlig i forbindelse med mekanisk genanvendelse ikke er muligt fuldt ud at sikre, at råmaterialerne til genanvendelse ikke indeholder urenheder fra andre tekstilmaterialer. Derfor er det nødvendigt at overveje en højere tolerancemargen for fibersammensætninger i den reviderede forordning om mærkning af tekstiler. På grundlag af inputtet fra eksperter anbefaler EØSU, at det ajourførte niveau bliver 3-5 %. Et øget toleranceniveau bør kun tage højde for de eksisterende begrænsninger inden for genvindingsteknologi. Det bør ikke retfærdiggøre dårlig fremstillingspraksis. En mindre stigning i toleranceniveauerne er et velkomment skridt i retning af at fjerne hindringer for udbredelsen af genvundne materialer i beklædningsindustrien.

3.3. Harmonisering med globale standarder og processer

3.3.1. Harmonisering af prøvningsstandarder

3.3.1.1. Tekstilindustrien er en yderst global industri, hvor der ofte anvendes internationale standarder. Revisionen af forordningen om mærkning af tekstiler er en mulighed for at tilpasse metoderne til prøvning af fibersammensætninger til globale standarder. I henhold til artikel 19 er det i øjeblikket kun tilladt at anvende EU-standarder (EN) til prøvning af fibersammensætninger. I de fleste tilfælde svarer EN-standarderne i høj grad til de internationale ISO-standarder, men mindre eksisterende forskelle i metodeparametre fører til uoverensstemmelser mellem ISO- og EN-prøvningsresultater. På grund af industriens globale værdikæder anvendes ISO-standarder bredt og foretrækkes af sektoren. Derfor er virksomhederne nødt til at foretage ekstra afprøvning af produkter, som er beregnet for det europæiske marked, hvilket øger omkostningerne betydeligt. EØSU anbefaler derfor, at ISO-standarderne anerkendes som accepterede prøvningsstandarder i den reviderede forordning om mærkning af tekstiler. EØSU anerkender desuden de store fremskridt med hensyn til innovation inden for nye metoder til påvisning af fibersammensætninger, der gøres for tiden. Kommissionen bør tage hensyn til disse fremskridt i forbindelse med revisionen af forordningen om mærkning af tekstiler.

⁽⁴⁾ https://euratex.eu/wp-content/uploads/EURATEX_FactsKey_Figures_2022rev-1.pdf.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82).

3.3.2. Harmonisering med internationale standarder og handelsregler

3.3.2.1. EØSU støtter idéen om at ændre forordningen om mærkning af tekstiler til et regelsæt med harmoniserede standarder for en række krav (klassificering af nye fibre, prøvning af fibersammensætninger, størrelser, vaskeanvisninger). Disse standarder bør så vidt muligt have et globalt omfang. Dette vil føre til øget harmonisering af mærkningskravene i både det indre marked og i forhold til resten af verden.

3.3.2.2. På grund af tekstilsektorens globale omfang er det afgørende at overveje international tilpasning og internationalt samarbejde i forbindelse med revisionen af forordningen om mærkning af tekstiler. For så vidt angår anvendelse af internationale standarder bør Kommissionen sikre sammenhæng med Verdenstoldorganisationen og den igangværende revision af HS-koderne samt med forpligtelserne i WTO's aftale om tekniske handelshindringer.

3.4. Digital mærkning

3.4.1. EØSU glæder sig i høj grad over, at Kommissionen, i den reviderede forordning om mærkning af tekstiler, har til hensigt at digitalisere mærkningen, når det gælder fibersammensætningen. I forbindelse med forordningen om miljøvenligt design for bæredygtige produkter bifalder EØSU desuden de digitale mærknings- og forbrugerkommunikationsinitiativer såsom det digitale produktpas. Det er imidlertid afgørende, at Kommissionen tilpasser disse digitale initiativer for at skabe en sammenhængende, effektiv politisk ramme.

3.4.2. I øjeblikket er fysiske mærker af forskellige årsager ikke så effektive som ønsket. Mærker klippes ofte af efter køb af produktet. Teksten på mærker kan gå af i vask, når produktet vaskes mange gange. Desuden er det dyrt at fremstille store fysiske mærker på flere forskellige sprog, og det øger mængden af plastaffald. Teksten står med småt, og der er forskellige oversættelser, hvilket også gør det svært for forbrugerne at forstå teksten.

3.4.3. Digitale mærker vil gøre det lettere for virksomhederne og samtidig forbedre informationen til forbrugerne ved hjælp af tydelig tekst i de relevante sprogversioner. Der er fortsat behov for at oplyse mindre teknologisk kyndige forbrugere, men der er andre muligheder, f.eks. oplysning til forbrugerne på salgsstedet, når en sådan efterspørges. Med henblik på at være holdbar kan en mærkning på produktet, der består af en type databærer, som ikke kan slettes, sikre let adgang til digital information.

3.4.4. Selv om Kommissionen beslutter, at bestemte oplysninger stadig skal fremgå af fysiske mærker, bør denne tilgang ikke desto mindre samlet set føre til en væsentlig reduktion af mærkernes størrelse. EØSU støtter Kommissionens synspunkt om, at fysiske mærker eller fysiske bærere af digital information bør gøres vanskeligere at klippe af. Der findes allerede metoder til mærkning, som ikke påvirker komforten hos den, der bærer beklædningen. Metoder til at gøre det vanskeligere at klippe mærker af bør sikre holdbarheden af oplysningerne på mærkerne (f.eks. kan oplysninger, der er trykt direkte på materialet, gå af i vask), og de bør ikke forringe produktets funktionalitet (f.eks. kan mærker, der sys helt fast på beklædning, reducere dens funktionalitet).

3.4.5. Kommissionen bør vurdere, hvordan det digitale produktpas kan anvendes i forbindelse med et digitalt mærke i henhold til den reviderede forordning om mærkning af tekstiler. Af hensyn til ensartetheden og for at fremme gennemførelsen kan der desuden placeres et digitalt mærke i henhold til forordningen om mærkning af tekstiler på den samme databærer som det digitale produktpas.

3.5. Fritagelse for mærkning af visse typer af produkter

3.5.1. Bilag V til den nuværende forordning om mærkning af tekstiler fritager 42 tekstilprodukttyper fra mærkningspligten. Disse omfatter små genstande (f.eks. urremme), hvor påsætning af et mærke ville reducere produktets funktionalitet. Men listetilgangen giver ikke klare retningslinjer for, hvordan erhvervsdrivende bør mærke produkter, der ikke er opført i bilag V, men som også har nedsat funktionalitet med et påsat mærke. EØSU anbefaler, at den reviderede forordning præciserer, hvordan produkter (f.eks. strømper og sokker) mærkes korrekt, når obligatorisk mærkning hæmmer produktets funktionalitet. Eksempelvis kan den nuværende listetilgang erstattes af en definition af produkter, der er fritaget fra obligatorisk mærkning.

Bruxelles, den 12. juli 2023.

Oliver RÖPKE
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg